

г.⁶³ Няколко месеца по-късно се налага Хитов да изпрати сливналията Ан. Хаджидобрев до Свищов с поръчение да узнае подробности за развоя на събитията в Белград. Така било потвърдено забавилото се известие на Раковски за настъпилото помирение между Сърбия и Турция.⁶⁴ Възглавеният въстаническата чета в Търново Хаджи Ставри Койнов също прибегнал до съдействието на сливенци в бягството си зад граница след неуспеха на въстанието. В Сливен последвали строги мерки на властта за париране бъдещо надигане на революционните сподвижници, но терорът не бил в състояние да предотврати тайните им приготовления.

През 1864 г. намиращият се вече в Сърбия П. Хитов отново насочва вниманието си към родния Сливен и изпраща там Иван Хр. Кършовски да извести неговите приятели в града, че през лятото предстои да излезе отново в Стара планина. Кършовски, едва изпълнил задачата си, бил заподозрян от полицията и принуден да бяга през Елена в Румъния.⁶⁵ Хитов и след това намирал възможности да поддържа връзка с привържениците си в родния край.

През 1866 - 1867 г. като ревностен патриот в Сливен продължил да се изявява Ан. Хаджидобрев. Според сведенията, събрани от д-р С. Табаков, този сливенски деец поддържал връзка с ТЦБК, дори присъствал като делегат на важното заседание, когато бил одобрен мемоарът до султана /състояло се най-късно през февр. 1867 г., тъй като в началото на март мемоарът е връчен/. Не по-малко любопитно е твърдението на С. Табаков, че Хаджидобрев бил свързан и с Добродетелната дружина и е взел участие в свиканото от нея на 5 април с.г. събрание в Букурещ /с представители от Одеса, Галац, Браила, Измаил, а също от Пловдив и др./ за обсъждане бъдещото споразумение със Сърбия и условията за създаване на Югославянско царство.⁶⁶ Това отиване на Хаджидобрев в Румъния в навечерието на четническата акция се потвърждава от П. Хитов, защото сливенецът тогава го потърсил за контакт, явно узнавайки, че той е избраникът на ВНТГН за главен войвода.

Сътрудничеството на Ан. Хаджидобрев с трите емигрантски организации, замесени в делото, всъщност не е учудващо поради възникналата в този момент перспектива за решителни действия, а и предвид усилията им да печелят съмишленици и създават свои структури в родината. В мемоарите си Хитов отбелязва, че този му приятел пристигнал от Сливен в мошията на Н. Балкански, когато там кипели приготовленията на четниците. След като споделил впечатленията си от Казанлък, Шипка и Габрово, които обходил преди това, Хаджидобрев питал войводата "колко чети ще минат и как стои работата" и настоявал за прехвърляне на повече чети, уверявал, че те ще имат пълна подкрепа.⁶⁷ Предавайки този разговор, Хитов не премълчава упрека си към Хаджидобрев, който, щом четата пристигнала в Сливенския балкан, заминал за Цариград. Тази постъпка Хитов обяснява с отмятане на Хаджидобрев от обещанията му, ала тя може би се дължи на негова обвързаност с БДД и необходимостта да информира за развитието на събитията определени лица в Цариград.

Известно е, че тогава "старите" се стремят да оползотворят активността на Русия и успяват до голяма степен да направляват четническата акция. Контролирайки нейното финансиране и организация, те стесняват влиянието на инициаторите